

Universitätsbibliothek Paderborn

Medvlla Theologica

Ex Sacris Scriptvris, Conciliorvm Pontificvmqve Decretis, Et Sanctorvm Patrvm Ac Doctorum Placitis Expressa ; In qua, quidquid tum ad fidei mysteria sanè ac rectè intelligenda, & ab erroribus quibusvis secernenda, tum ad sacramenta debitè conficienda & ministranda, tum ad actiones humanas iuxta ...

Complectens ea quæ ad Sacramenta & mores pertinent

Abelly, Louis

Coloniæ Agrippinæ, 1659

II. Quænam requirantur ad hoc ut matrimonium validè contrabatur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38979

SECTIO II.

Quenam requirantur ad hoc, ut Matrimonium validè contrahatur.

AD Matrimonii validitatem quatuor præsertim requiruntur. Primum est, ut contrahentes liberum consensum præbeant, illumque de præsentibus per verba aliqua, aut signa exteriora exprimant. Ita expressè habetur in Catech. Rom. part. 2. cap. 8. Atque in primis requiri consensum liberum, ita ut, si ex parte alicujus contrahentium liber ille consensus desit, Matrimonium nullum sit, patet ex cap. *Cum locum*, & cap. *Tua fraternitati* de sponsalibus; item ex cap. *Sufficiat*, & cap. *Si quippe*, 27. quaest. 2.

Ex quo sequitur, Matrimonium contractum ex gravi aliquo metu iniuste incusso esse invalidum, ut constat ex cap. *Veniens*, de sponsalibus & cap. 2. de eo qui duxit in Matrimonium: sive tale Matrimonium irritum sit ex divini iure naturali, ut existimant Scot. Nav. & alii apud Lessium in præf. Theolog. de Matrim. cap. 4. dub. 8. sive saltem iure Ecclesiastico, ut Ioan. Maior, Palud. Sot. & alii apud eundem asserunt. Debet autem esse metus gravis, seu cadens in constantem virum, ut dicitur cit. cap. *Veniens*, & capite *Cum locum* supra: Qualis autem metus gravis censeri debeat, id prudentis viri iudicio dignoscendum est, ut rectè monet Lessius supra: multa enim gravem motum v.g. puellæ incurerere possunt, quæ à robusto, & magno animo viro nihili fierent. Debet etiam metus ille esse iniuste incussus ad extorquendum consensum, ut patet ex cit. cap. *Cum locum*; si enim iuste incutitur à lege, vel iudice præcipiente, v.g. ut virginis stuprator eam in Matrimonium ducat, Matrimonium tali metu non redditur invalidum, ut habetur cap. *Ex litteris*, de sponsalibus.

Dubitant Doctores de metu reuerentiali; quando v. g. puella iubenti patri, vt cum tali viro nubat, contradicere non est causa, an scilicet metus ille debeat ceteri grauis adeoque Matrimonium irritum reddat? Nau. & quidam alii; quos citat Laym. part. 2. de Sacram. Matrim. c. 5. existimant, Matrimonium ex tali metu contractum, esse irritum: melius Henric. Less. & alii apud eundem docent, metum illum reuerentialem tunc solummodo ceteri grauem, ac proinde validitati Matrimonii contrarium, quando voluntati, & imperio patris, aut alterius superioris coniungitur sunt minae graues, aut aliqua sauitia; idemque dicendum, si timeatur grauis, & diu duratura indignatio patris.

Præterea consensus ille debet de presenti, vt docet S. Thom. Sot. Palud. & plures quos citat, & sequitur Petr. de Ledefma capite 5. de Matrim. & constat, tum ex capite *Tua fraternitati*, & capite *Docet de sponsalibus*, tum ex decret. Eug. dicitur quod *Causa efficiens Matrimonij est mutuus consensus per verba de presenti regulariter expressus*: ex quibus verbis habetur etiam consensus illum per verba, aut signa aliqua exteriora exprimendum esse: cum enim Matrimonium sit Sacramentum, in signo aliquo exteriori consistere debet. Diximus per verba, aut signa aliqua exteriora exprimendum esse: cum enim Matrimonium sit Sacramentum, in signo aliquo exteriori consistere debet. Diximus per verba, aut signa aliqua exteriora, quæ verborum defectum supplere possunt; ut in mutis contingit, qui licet eloqui non valeant, Matrimonium tamen per signa, & nutus validè contrahere possunt, ut habetur capite *Tua fraternitati*, supra.

Secundum, quod requiritur ad Matrimonii validitatem est, ut consensus illius expressio fiat coram Parocho, & duobus, vel tribus testibus: quamvis enim Matrimonia clandestinè contracta essent olim solummodo illicita; novo tamen iure (ut Conc. Trid. sess. 24. cap. 1. de reform. Matrim. constitutum est) *Qui aliter, quam presense Parocho, vel alio Sacerdote, de ipsius Parochi, seu Ordinarii licentia, & duobus, vel tribus testibus Matrimonium contrahere attentabunt; eos sancta Synodus ad se contrahenda*

dum omnino inhabiles reddit; & huiusmodi contractus irriti
 & nullos esse decernit, prout eos presenti decreto irritos facit
 annulat: Vbi Parochi nomine (recte observat Ifamb. de
 7. de Matrim. art. 9.) intelligitur ille, qui ordinariam
 contrahentes habet iurisdictionem, quales sunt Papa,
 piscopus, & proprius ipsorum contrahentium Parochus
 qui saltem titulum coloratum, & praesumptum in se
 exteriori habeat, ut constat ex Cap. *Infamis*, 3. quaestio
 Quod si contrahentes diversarum sint Parochiarum, non
 requiritur, ut ambo Parochi assistant, sed sufficit ille,
 cujus Parochia Matrimonium celebratur, ut ex praxi Ec-
 clesiae constat, & habetur in Rituali Romano, titulo
 Sacram. Matrim.

Porro tam Parochi quam testium praesentia, non tantum
 Physica, sed etiam moralis requiritur, ita ut intelli-
 gant, quid agatur, & de eo testari possint, ut ob-
 vat Layman, part. 2. de Matrim. cap. 4. & Petr. de
 def. cap. 6. de Matrim. vnde & testes à Concilio vocan-
 tur.

Quod si, post Matrimonium coram Parocho, & testibus
 contractum, deprehendatur occultum aliquod impe-
 dimentum dirimens; tunc obtenta dispensatione satis est
 ut vir, & mulier de novo consentiant in matrimonio
 inter se mutuo contrahendum, & consensum illum super
 aliquo exteriori sibi invicem manifestent; nec ad id
 rochi, aut testium praesentia requiritur, ut docet
 var. cap. 22. num. 70. & Petr. Ledesm. supra cap. 6.
 etiam refert à Pio V. summo Pontifice ita declaratum
 fuisse.

Contra doctrinam superius traditam obicere possunt
 aliquis, consensum clandestinum olim ad validitatem
 Matrimonii suffecisse, ac proinde etiam nunc suffe-
 cere; cum ea, quae ad Sacramentorum substantiam
 & validitatem pertinent, ab Ecclesia mutari non
 sint.

Resp. ad substantiam, & validitatem Sacramenti Ma-
 trimonii requiri contractum validum, seu mutuam con-

trahentium consensum validè expressum: quamvis autem Ecclesia efficere non possit, ut validus contractus non sit ad rationem hujus Sacramenti sufficiens; potest tamen ad hoc, ut contractus validus existat, certas condiciones apponere, quæ, si desint, censetur invalidus, nec proinde ad Sacramenti hujus substantiam, seu validitatem erit sufficiens.

Tertium, quod ad Matrimonii validitatem requiritur, est ætas pubertatis in utroque contrahentium; in mare quidem quatuordecim annorum completorum, in foemina autem duodecim annorum item completorum. Ita habetur ex cap. *Continebatur*, cap. *Attestatione*, & cap. ult. de dispensatione impuberum: ubi pueri, & puella ante dictam ætatè ad Matrimonium contrahendum declarantur inhabiles, nisi malitia suppleat ætatem, & ob justam aliquam causam cum illis dispensetur, juxta cap. *Vbi eodem titulo*.

Quartum denique ad validitatem Matrimonii requisitum est, ut nullum in contrahentibus subsit impedimentum canonicum, quod Matrimonium contrahendum impediatur, contractumque dirimat: de his autem impedimentis agetur infra suo loco.

SECTIO III.

Quenam requirantur, ut Matrimonium non modò validè, sed etiam licitè contrahatur.

AD DEBITAM, & licitam Matrimonii celebrationem quatuor præsertim necessaria sunt. Primum est, ut ipsi contrahentes nullius peccati mortalis sibi conscii sint: eùm enim Matrimonium sit Sacramentum vivorum; ab ijs, qui per peccatum mortui sunt, nec utiliter, nec licitè suscipi potest. Vnde Concil. Trid. sess. 24. in decreto de reform. Matrim. cap. 1. monet conjuges, ut, antequam contrahant, *vel saltem triduo ante matrimonii consummationem, sua peccata diligenter confiteantur.* Adult. Catechis. Rom. N part, 2,